

חברים, נושא המועצה הזאת הוא ענייני חברת העובדים;
אנסה גם אני לתרום את חלקי לדיון הזה. הייתי רוצה להקדים ולומר דברים
אחדים על המצב המדיני, כדי שניסיב להבין את הרקע החיצוני לעשייתנו החברתית והמשקית.

הדבר הראשון הצריך להיאמר גם היום, כי האיום במלחמה לא חדל. בנאומי נשיא
מצרים, כוונתו פיסגה שונות לראווה ולא לראווה, במאמרים בעיתונים ובשידורי רדיו,
עוברת כחוט השני הנעיסה, כי המלחמה עם ישראל היא מחוייבת המציאות לגבו.

כאחד מנאומיו הבטיח נאצר לקבוע שהוא יקבע את תאריך המלחמה. במאמר בעיתוננו
נקראו הערבים לעשות כל מה שביידם כדי לקצר את חיי ישראל אפילו בשנה אחת. נעשה ניסיון
לאמר, כי כל יהודי העולה לכאן את נפשו הוא קובע, וכל המשקיע כאן כסף - שם את ממונו על
קרן הצבי - כל אלה נסיונות הפחדה, המתעלמים כמובן מעומק זיקתם של יהודי העולם למדינה.

אין נאצר אמנם מבטיח מלחמה לאלתר. כעה הוא מבקש לצבור כוח צבאי ומשקי, ומדמה
בנפשו כי יוכל לנו כעתיד.

אין ישראל הכתובה היחידה לאיומים הבאים מקהיר. עם כל הנסיונות להסלייה אומנותיה,
שנעשו בוועידה הפיסגה, למשל, אין ספק, כי קו מפריד עמוק עובר בהוך העולם הערכי עצמו, קו בין
חוקפנים וחרננים שמרכזם במצרים, לבין המדינות המבקשות לחיות בשלווה.

1900 1900

1900 1900

1900 1900

1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900
1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900
1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900

1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900
1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900
1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900

1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900
1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900
1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900

1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900
1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900

1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900
1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900
1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900 1900

יש מסקנות המחייבות מכאן גם לגבינו וגם לגבי העולם כולו.
ואוסיף כאן: ולו לעצמנו שמעו - גם לגבי מדינות ערביות, המשחתפות עתה בוועידות
פיסגה, מהן - שכבר על גבן חרשו חורשי מזימות: למשל הטבח בכרכור, הפצצה גד בחימן,
חתרנות ורצח בירדן, התנקשות בהונגיסיה וכו' יש עוד.
המאורעות האחרונים בסוריה הולידו גל של שמועות והטברים המצביעים אף הם על היקפן
רב-היכוונות של מזימות ההשחלטה.

ישימו את הדברים הללו אל ליבם קודם גם אנחנו בארץ וגם ידידים וסוציאליסטים,
המתרשמים מן הכן האחר של נאצר, המדבר רמות על שלום בעולם ועל סוציאליזם מביח. יביטו
הבט היטב בכך הזה, החוקפני ויזכרו עד כמה מסוכן הצירוף של נאציונאל-סוציאליזם, בטרם
ימהרו להושיט לו את המטריה הצ'מברלינית בידם הפשוטה לשלום ולעזרה.

אשר לנו, פירוש הדבר, כי אסור לנו להרפות את מהח הכוננות. אסור לנו להיתפס
לשלוות מדומה כיום, אך אוסיף ואומר גם לא להיגרר אחר כהלה משהקת מחמה איומים שלעהיד
לבוא, אנו צריכים לעשות מעשנו.

אנו מצווים על כוננות מתמדה ועקשנית. לכל מועד אשר יחשוב האויב, שיש לאל ידו
לקבוע, חייבים אנו להיות מוכנים לקדם פני כל כוח, קטן וגדול, שיוכל להציב מולנו,
מעצמו ובעזרה אחרים.

The first part of the report deals with the general situation in the country, and the second part deals with the specific details of the case. The report is divided into two main sections, the first of which is devoted to a general survey of the country, and the second to a detailed account of the case. The first section is divided into three parts, the first of which is devoted to a general survey of the country, and the second to a detailed account of the case. The second section is divided into two parts, the first of which is devoted to a general survey of the country, and the second to a detailed account of the case.

The second part of the report deals with the specific details of the case, and is divided into two main sections, the first of which is devoted to a general survey of the country, and the second to a detailed account of the case. The first section is divided into three parts, the first of which is devoted to a general survey of the country, and the second to a detailed account of the case. The second section is divided into two parts, the first of which is devoted to a general survey of the country, and the second to a detailed account of the case.

The third part of the report deals with the specific details of the case, and is divided into two main sections, the first of which is devoted to a general survey of the country, and the second to a detailed account of the case. The first section is divided into three parts, the first of which is devoted to a general survey of the country, and the second to a detailed account of the case. The second section is divided into two parts, the first of which is devoted to a general survey of the country, and the second to a detailed account of the case.

The fourth part of the report deals with the specific details of the case, and is divided into two main sections, the first of which is devoted to a general survey of the country, and the second to a detailed account of the case. The first section is divided into three parts, the first of which is devoted to a general survey of the country, and the second to a detailed account of the case. The second section is divided into two parts, the first of which is devoted to a general survey of the country, and the second to a detailed account of the case.

ולא די היכולת להתגונן, להרוץ ולהעביר את המלחמה מאדמתנו והלאה. כדי שמחשבת התוקפנות תהיה גואלת, ממש כשם שהיא נפשעה, צריך שיעמוד לנו כוחו המרהיב של צה"ל, כדי לסכל מזימות מראש ולהרחיע.

מן הראוי לקבוע, כי אין המזרח התיכון אחיד באיבתו ובתוקפנותו. יש בו מדינות רבות אוכלוסים, שאנו מקיימים עימם כבר עתה יחסי ידידות ושיתוף פעולה, ואנו שוקדים על פיתוחם של הקשרים הללו.

חישבהי, צרפתי ומצאהי כי מספרם במזרח התיכון עולה על מספרה של האוכלוסיה הערבית שמדברה אלינו בלשון מלחמה.

וטוב שהדע כל מדינה, החשופה למזימות מקהיר, - זאת לא רק אנו צריכים לדעת - כי בנו חמיד ימצאו משענה לשלום וליציבות באזור. נשקוד במידת כוחנו על ליכוד כל הגורמים הרוצים במיתוח שלוו, לרווחח האוכלוסין כולם.

בכך משחלב מפעל העזרה והאחוזה שלנו לעמי אסיה ואפריקה. בכל הענווה הראויה, אומר, שאנו גאים על הזכות שנחגלגלה לירנו להתחלק בנסיונותינו וביכולתנו עם עמים חדשים; שמחים אנו על הידידות שאנו רוכשים בקרבם.

חוץ הכרת מגבלותינו, נמשיך במפעל הזה. מול הכרזותיהם העקרוה של שכנינו, נזים את עלילת הזדון, בדבר היוחנו כבייכול ממשיך אימפריאליסטי וקולוניאליסטי, נזים אותה במעשה היובי.

cc) of the... (faint text)

of the... (faint text)

of the... (faint text)

of the... (faint text)

of the... (faint text)

of the... (faint text)

נענינו בחיוב גם ליוזמה המערב להסכם ז'נבה, על איסור הניסויים הגרעיניים, וגם ליוזמה המזרח, להוציא את כוח הזרוע מכלל האמצעים לפתרון סכסוכים בין-לאומיים, חשובתו האופיינית של נשיא מצרים על פניה זו הייתה הסכמה בכל מה שאינו נוגע לו, וסירוב - במה שנוגע לו; אה הכיכסוך שלו עם ישראל הוציא מן הכלל. מי שעוד יודע רוסיית אומר: "קרומה יברייב", פרט ליהודים.

אנו תובעים מן המעצמות שיבהירו לכול, גם לנאצר, כי השלום אינו ניתן לחלוקה. יתחרו נא המעצמות בהושטת עזרה שיש עימה עלייה ברמה החיים של עמים מתפתחים ולא בהושטת יד להתעצמות של תוקפנים.

ואמנם זקוקים העמים השכנים לפיהוח במשחי חיים רבים, ועשויים הם לזכות בו, אם אך יפנו לבניין ולא לסחירה.

ההתפתחות שחלה סביב נושא חיוני לנו כל-כך, נושא המים, מראה בעליל את הדבר. עשינו כידוע ויתורים גדולים בחלוקה המים בצפון, עשינו זאת בחקוה להסכם ובשאיפה לשלום ולפיתוח כולל, אף על פי שלגו המים הללו הם מקור חיים. כן הצד השני אין אנו שומעים אלא על תוכניות סרק וצרות עין. כשאנו מבקשים להזרים את מי הירדן דרוכה, מאיימים אויבינו בהטיית סרק של מקורותינו לחוהו, לא כדי להועיל לעצמם אלא כדי להזיק לנו. בדברי על מים אגע לא רק במימי הירדן. אחם יודעים, חברים, שמים אלה, מי הירדן, לא יספיקו לנו; אנו נושאים את עינינו למפעל אדירים להוציא מים חיים מן הים. ונדמה לי שאנו נכנסים לעשור בסופו נזכה לראות מים חיים יוצאים מהם. המציאות מצווה עלינו להיחלץ ראשונים להמתקת מי-ים באזורנו השחון. פרי נסיוננו, אני מבטיח למועצה, במפעל זה יוכל להרום לרווחת כל חושביו ולהעלאת רמת החיים של האיזור כולו. רמת חייה של אוכלוסייתנו כולה, ובתוכה האוכלוסייה הערבית, היא כבר עחה בעלייה מתמדה.

יפקחו גא העמים השכנים את עיניהם לראות, כי כתוצאה ממדיניותם המלחמתית

ומהשקעותיהם העצומות בפיתוח מכונה צבאית, נפגעת קשות רמת חייהם.

ההרפתקה האחרונה בחיפן וההוצאה הגדולה על הכנות צבאיות ומשקיות, המכוונות

נגדנו ונגד מדינות ערביות אחרות, החליפה את מצרים, דילדלה אותה והביאה אותה לידי

הנהגת קיצוב מזון. מצרכי יסוד נמכרים במידה ובמשורה. הנפגעים הם, בראש ובראשונה,

החקלאים, והם העט הגדול, מתוך 28 - 27 מיליון. אפילו מן המספרים הרשמיים אפשר לראות,

כי ב-10 השנים שעברו מאז הפיכה המצרית, פחת מסקלה של החקלאות בהכנסה הלאומית, בעוד

שמספרם של החקלאים גדל. במלים אחרות - נאצר לא הועיל אלא להרחיב עוד יותר את הפער

בין המיעוט, החי היי רווחה, לבין הפלחים השקועים בבורות, במחלות ובעניות מנוולת.

מחלות של חוסר תזונה ומחלות מידבקות עדיין הן בעיות התברואה המרכזית במצרים,

והכספים הדרושים למלחמה בנגע זה, מוצאים על החזקה חיל כבר של 40-35 אלף איש ועל הפצצה

כפרים עניים בחיפן. 70% מתושבי מצרים עדיין אינם יודעים צורה אות. הרחבת מפעלי החינוך,

המבוצעת שם עתה, מגיעה אך מעט אל מוקדי הבערות בכפר. שוב הנהגים הם בני המיעוט העירוני.

וגם אצלם חלה ירידה ברמה עם ההגדלה בכמות. ובעיראק, עשירה המלובי הנפט, נמצא חסות

הינוקות מחרידה, בשיעור של 300 לכל 1000 יילודים. מאין מפעלי פיהוח של אמה, גוברת הנהירה

מן הכפר העירה, ולא למפעלי ייצור, אלא להיים של לומפנפרולטארים. עיראק מייבאת עתה חיטים

וטבק - מוצרים שיצרה אותם בשפע בעבר.

וכך מארץ לארץ. יום יבוא, וילמדו העמים השכנים להביר, מעבר לאיבתם המוסווית,

ברוחה הצפויה לכולנו יחד משלום ומשיחוף פעולה בפיתוח. הם יבישו חשבון אמת וצדק למנהיגים,

חשבון סבלם, מצוקתם וקורבנם.

- 2 -

... ..

... ..

... ..

... ..

מפעלה החברתי המיוחד במינו של ישראל, גישתנו הבונה לבעיות עם ועדה, יכשירונו לתת מנסינונו לאחרים. כבר עתה המדינה וההסתדרות - ומפעליה החברתיים והמשקים - היא גורם מפרה בקשרינו עם ארצות מהפתחות. אך לפי שעה, עוד זמן רב נגזר עלינו לחיות, בכל שטחי החיים והבנין שלנו, בבחינה "באחת ידו עושה במלאכה, ואחת מחזקת השלח", בפועל ממש. ולא סתם לשם מליצה אני יודע שלעתים משתמשים במליצה. אולי זה מ חליש את המתיחות ואני אומר זאת לא לשם מליצה.

ועכשיו חברים, אעבור לסעיף שהוא, נדמה לי, הסעיף המרכזי שעל סדר יומה של המועצה. מתוך הבנה הרקע הכללי, שעליו נסבו דברי, נגלוש לעולמו של מסך העובדים ולהחזית דרכו לעתיד. צרכי בסהון, עליה, גידול ופיתוח, קובעים לנו יעדים דחופים וייעודי-יסוד. בכל אופן במשך 15-16 שנים הם חיצו על קדקדנו ואמרו לנו לקלוט ולגדול. אבל אסור שלהץ השעה, אם להץ הבטחון ואם להץ העליה והקליטה, יהיו לחיץ בין המעשים לבין הזונה של התנועה, חזון חברת העובדים, או הייתי אומר, חזון עם עובד. העמיד את מעשינו במבחן הימים ונתווה דרכים לבאות, לאור הערכים שקבענו: בנית המדינה כחברת עם-עובד, בדרך חלוצית וקונסטרוקטיבית, דמוקרטי ואנושית.

לפני כעשרים ושלוש שנים חבץ ברל כצנלסון ואמר "רתומת היום-יום בשרות החזון". הוא אמר: "ההסתדרות איננה בנין לבנים. היא בנין-אדם. בנין לבנים אפשר שיקימוהו מעם אחת, והוא יהיה עומד וקיים, ההסתדרות מוכרחה, כפעם בפעם, להתחדש מהוכה".

אם אנו באים "להתחדש מהוכנו" הפעם, עשרים ושלוש שנים אחר השמעת הדברים הללו של ברל, (אמנם ועידת ההסתדרות היחה לא רק לפני 23 שנים), אנו עושים זאת לאור חטורות גדולות שחלו בעולם, בחיי העם בתפוצותיו ובחינו כאן. עלינו להיענות לאתגרים, שלא עלו אולי כלל במחשבתנו באותם הימים.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

האתגרים החדשים הועמדו לפנינו מתוך עצם התבצרותו של משק העובדים, מתוך שקמה המדינה והציבה לפנינו את בעיות יחסי הגומלין והגבולות בין המשק הממלכתי לבין המשק ההסתדרותי, מתוך שבאו אלינו גלי עליה והיינו חייבים בקליטתם המשקית והחברתית המהירה, בלי שהיה סיפק בידינו להכין את הכלים לקליטתה האידיאלית.

נפרש לעינינו כר נרחב לפעולה. נפתחו לפנינו שטחים עצומים למעשה בואל וכובש.

משהונח לנו קצת - אולי - מעבודת-הדחק הגדולה ואולי גם הדחק ואולם גם לרגל עצם הדבר הזה שעלינו מגיעה ל- 60-65 אלף לשנה איננו דומה למה שהיה שעה שהיינו רק כ-60 אלף והיו לנו עליות של 100-150 אלף, והיתה לנו גם שנה שבה עלו למעלה מ-200 אלף נפש - חייבים אנו בחיזוק יסודות הבנין הקיים, ושומה עלינו להכין כלי קיבול חברתיים, משקיים ורעיוניים לקליטת יסודית של רבים-רבים מבני הארץ ושל העליה שתבוא. נדע, כי כשם שבלי עליה-המפוקה, שקלטנו בשנים האחרונות, היו שונים מכל מה שידענו לפני כן (אמרחי פעם, שעם קום המדינה, כאשר זכינו לראות את הוד מעלתו העם היהודי בהמוניו, הגיע אלינו, בעוד שעד המלחמה היתה לנו עליה בהכרח סלקטיבית של אישים צעירים, בחורים ובחורות, ואחר-כך כאשר התקרבו אולי למדינה - כבר לא כל כך צעירים ואולי לא רק בחורים ובחורות, אבל בעיקר זאת היתה עליה נושאת מחשבה, נושאת חזון, נושאת אידיאה, נושאת תורות - הרי המדינה הביאה לנו את העם היהודי, בהמוניו, ממה ששרד לנו אז). כשם שזה היה שונה אז, כך יהיו פני העליה שאנו מקוים לה שונה בתכלית ממה שהורגלנו בו עד עתה.

ארצות אחרות וכלים אחרים ומצב שונה של היהודים. אנחנו מקוים, שהם יבואו מארצות הרוחה, הרוחה לא רק בשטח הכלכלי וחומרי, כי אם במה שהולך בעקבותיו - שפע של ידע ותרבות ומחשבה.

The first part of the report deals with the general situation of the country, and the second part with the special situation of the Province of Valencia.

The general situation of the country is characterized by a high degree of economic activity, which is reflected in the rapid growth of the industrial sector. This growth is particularly noticeable in the textile and metal industries, which have become the backbone of the national economy.

In the Province of Valencia, the situation is similar, but with some differences. The agricultural sector remains a major employer, although its relative importance has decreased over the years. The industrial sector, however, is growing rapidly, and is becoming increasingly diversified.

The social situation is also improving, with a significant increase in the standard of living. This is due to a combination of factors, including the growth of the economy, the expansion of the social security system, and the implementation of various social policies.

In conclusion, the report shows that the country is experiencing a period of rapid economic growth and social progress. This is a positive sign for the future, and it is hoped that these trends will continue.

קודם כל - יש לנו עם עובד בארץ. ועלינו לפעול בקרבו, לבדוק חזור
ובדוק את הכלים שהקימונו לקליטתו החברתית והמשקית. הקימונו מאות כפרים
ועשרות ערי פיתוח, הושבנו שם, על דרך המליצה אגיד, ששים ריבוא בישראל. אני
חשבתי שפחות. הושבני שיותר יהודים התרכזו בערים הגדולות ופחות בפרווריה.
בכל אופן, רבבות רבות. נחננו בידם כלי עבודה, הוקמו מפעלים כלכליים פרטיים
וציבוריים. בודאי נעמול להביא עוד. אבל, עם הדאגה להרחבת הבסיס החומרי
והמסגרות האירגוניות, על ההסתדרות (ויורשה לי כראש - פמילה להגיד גם זאת,
על ההסתדרות ועל התנועה לדאוג כראש וראשונה להכשרת האדם בחוץ ישובים אלה.
ואכן שמחתי לשמוע בעניינים אלה דברים מאלפים מפיו של בקר) להיות נושא משק
ונושא חזון, שאיפה ונושא ביצוע, במשק העובדים העצמי וההסתדרותי. לפני ימים
אחדים, בוועידה איחוד הקבוצות והקיבוצים בדגניה, היחה לי ההזדמנות לפרט קצת את
הנתונים, ולדחות את הטענה כאילו חלקו של משק הפועלים בתוך כלל המשק שלנו נמצא
בירידה. נדמה לי שגם מזכיר ההסתדרות הזכיר זאת ואמר שאון גם כן יגע בנושא זה.
זה אינו נכון, לא מצד התוצר הלאומי הגולמי ולא מצד אחוז המועסקים. משתי הבחינות
גם יחד גדל משק הפועלים בקצבו של המשק הכללי.

אינני עם המקוננים על מיעוט דמותנו. אבל טענתי היא אם אתם רוצים, אחרת:
מדוע לא גדלנו עוד יותר את המשק העצמי, מדוע לא הגברנו כוח זה? האם עשינו את כל
חילנו על יסוד חברתי איתן? האם ביצרנו את הנושא האנושי האידיאלי למשקנו?

ואף כשטובר בגידול כלכלי בלבד, עלינו לבדוק מחדש את איכות המשק שהקימונו
(שמעו והקשיבו, חברי המועצה, אתם אבות משק הפועלים והתנועה!) מצד יכולתנו להתמודד
כיום עם התחרות מחוץ ומבית, ומצד יכולתנו לעמוד במבחני המחר, זה משק ויש לו חביעות
ושרשי חיים.

הייבים אנו לעמוד בהתחרות עם משק פרטי, הבנוי על עסקת שכירים בארץ ועל רווחי
בעלים. אנחנו מרברים על משק פלוראליסטי. כל יהודי יש לו חלק בזה. אולם כל זה יחד
אולי יספיק לנו. כך בתוך הארץ וכך בשוקי העולם. ונניח שכל הארץ חחה רק משק עובדים
עצמאי אחד. בשבועות האחרונים יושבים נציגינו בכריסל ומתדפקים על איזה אשנב של השוק
המשותף באירופה ופותחים לנו אותו כחודו של מחט, לפי שעה.

וגם אם יפתחו אותו רק אז תחיל התחרות והתחרות. העובדה שמסקנו נמצא כבעלות הציבור - אם בבעלות המדינה, אם בבעלות ההסתדרות, ואם בידי פועליו או אנשיו - בוניו - איננה פוטרת אותו מחובת הריווחיות. ותאמר מילת החולין הזאת במועצה הזאת שאנו מתכוננים ורצים להיות בעלי משק גדול שחלק גדול של משק הארץ יהיה בידי העובד העצמי. ואומר עוד דבר אשר יעורר אולי איזה כמיהות, אבל זה צריך להאמר, וצריך לחשוב על זה. אינני בטוח שתנאי שכר עדיפים, וזכויות סוציאליות יתרוה, הנהוגים במפעלינו במעט בכולם, המיד יונקים את האמצעים הדרושים מפריון העבודה והתפוקה. אני מוכן להיות גאה ולשמח יחד עם כולם אם אנו יכולים לעבוד בתנאים טובים יותר. אבל לו יכולנו באמת לעשות את זה על חשבון פריון העבודה והתפוקה, היה זה נפלא. אולם אנו חייבים לבדוק את הדבר ולהסיק את מלוא המסקנות, אם תנאי משק עובדים עצמאי ותנאים יותר טובים אנחנו, אם תנאי חיים אנו.

לא לעולם חוסן. שכן זאת לדעת: באין ריווחיות לא יהיה פיתוח. באין ריווחיות לא נגיע לידי מפעלים המולידים מכוחם מפעלים חדשים. באין צבירה הון ראשוני לא יהיה גידול, כל לא לעולם נשיג כספים והלוואות. ובאין גידול אין ביצוע חזון שאנחנו מדברים עליו - חזון חברת עובדים, חזון קליטת מיליונים נוספים של אנשים. ואז יבוא בודאי, המקוננים, ויאשימו את הממשלה ואת ההסתדרות בהפקרת משקו העצמי של הפועל. פתאום נמצא את עצמנו במצב שאין יותר משק, אין צבירה הון. אז כולנו נתהלך מדוכאים, אז כל אחד ישא כאבו בקרבנו, ויש מי שימצא פורקן.

בזרן משק העובדים והרחבתו אינם יכולים להעשות רק מלמעלה, כי במשך השנים האחרונות נשמעו טענות כאילו הכל הלוי מלמעלה. הם תלויים בראש ובראשונה בנו בעצמנו, בעובדים בו ובנושאים במשק.

1. The first part of the document concerns the...
 2. The second part...
 3. The third part...
 4. The fourth part...
 5. The fifth part...
 6. The sixth part...
 7. The seventh part...
 8. The eighth part...
 9. The ninth part...
 10. The tenth part...

The following information is...
 It is noted that...
 The results of...
 It is further stated...
 The data indicates...
 The conclusion is...

The information provided...
 The purpose of this...
 The scope of the...

לשם הקמה משק העובדים, חברי, נזקקנו בראשית הימים בראש ובראשונה למשקו העצמי של הנושא הקבוע - לקיבוץ, למושב, לקואופרטיב וכך למשק ההסתדרותי המנוהל או הנמצא בבעלותו של הכלל, ולצורות ביניים שונים. אולי תחוסף צורה נוספת. על צורות בעלות העט העובד על המשק, יש להוסיף כמובן, גם את המשק האדיר העומד ברשות הממשלה. עלינו להוסיף ולקיים את כל הצורות הללו גם יחד ואף לחשוב אולי על דרכי בניה וארגון חדשות. החובה לכדק הבית המשקי חלה על כל הצורות הללו, ממש כשם שחובה הבדיקה החברתית מחייבת את כולם.

במפעלים המנוהלים בידי ההסתדרות במישרין הבעיה היא לא הנושא הקבוע, אלא הבעיה היא הגברת אחריותו של העובד למפעל שהוא עובד בו.

המפעל שבבעלות חברת העובדים משה, אמנם, מטרה של הכלל כולו, לאו דוקא את צרכיו ועניניו של ציבור המצומצם של עובדיו. אבל גם העובדים וגם ההנהלה הציבורית חייבים לשקוד על יחס בין עובד למפעל בהסתדרות, שיהיה יותר טוב ויותר משופר, שיהיה שונה מן היחס שבין העובד למפעל פרטי. קט לנו דור שלא ירע את יוסף, שלא היה שותף ללבטי הקמתו של משק חברה העובדים. לגביו זהו דבר אונומימי, ככל מפעל פרטי גדול, אם לא למטה מזה. יש לעחים ונדמה שהיחס למפעל גדול הוא יותר רציני מיהס למפעל עצמי של ההסתדרות. לפעמים מתבטא ההבדל היחיד בגודל התביעה לטובות הנאה, בלי נכונות להגדיל אחריות לגורל המשק. אני יודע שלא נעים לשמוע זאת, אבל מוטב לחפש פתרונות יחד.

מלבד הרעיונות האירגוניים ומשקיים שונים יש כאן לפנינו אתגר אידיאי עצום. אנחנו נהבעים לחיזון המקרב את עובדי המפעל ההסתדרותי להרגשה האחריות, כדוגמת המתישב במשקו הקיבוצי והמושבי, היודע שעל המשק הזה פרנסתו שלו וקיומה של חברת העובדים.

The first part of the report, which deals with the general
 situation of the country, is divided into two main sections:
 one dealing with the political situation and the other with
 the economic situation. The political situation is described
 as being very unstable, with frequent changes of government
 and a lack of continuity in policy. The economic situation
 is described as being very poor, with high unemployment
 and a large foreign debt. The report concludes that the
 country is in a state of crisis and that urgent measures
 must be taken to bring about a change in the present
 situation.

The second part of the report, which deals with the
 situation of the various provinces, is divided into three
 main sections: one dealing with the political situation,

one dealing with the economic situation, and one dealing
 with the social situation. The political situation in the
 provinces is described as being very unstable, with
 frequent changes of government and a lack of continuity
 in policy. The economic situation is described as being
 very poor, with high unemployment and a large foreign
 debt. The social situation is described as being very
 poor, with high illiteracy rates and a lack of basic
 services. The report concludes that the provinces are in
 a state of crisis and that urgent measures must be taken
 to bring about a change in the present situation.

The third part of the report, which deals with the
 situation of the various ethnic groups, is divided into
 three main sections: one dealing with the political
 situation, one dealing with the economic situation, and
 one dealing with the social situation. The political
 situation is described as being very unstable, with
 frequent changes of government and a lack of continuity
 in policy. The economic situation is described as being
 very poor, with high unemployment and a large foreign
 debt. The social situation is described as being very
 poor, with high illiteracy rates and a lack of basic
 services. The report concludes that the ethnic groups are
 in a state of crisis and that urgent measures must be
 taken to bring about a change in the present situation.

שזה מהווה תא לעם העובד שחזונו היה לאפשר את הקמתו. המתישב יודע שבטיב העבודה והניהול במשקו הלויה פרנסתו, הבטחה עתיד ילדיו, חשלוס החובות והריביה הרובצים על המשק, הדאגה להרחבה ולקליטה תוספת ידים עובדות. צריך שההסתדרות כולה, על כל מוסדותיה, מועצות פועלים - ויש להן חלק גדול - עם נציגי חברה העובדים ועם מפקחים על הנכסים, וידם ויכולתם רב בענין זה, בין בחיוב ובין בשלילה, - יתעוררו להחדיד ההכרה זו.

חייבים אנו לבקש, כפי שאכרחי, גם דרכים אירגוניות ומשקיות לפתרון הבעיה. אין להרע, כפי שאמר בקר, מכל ניטוי סביר בשיתוף עובדים באחריות לייעילות המפעל, בניהולו וגם ברווחיו - ואני רק מוסיף מלה: לכשיהיו, עדיין אין רווחים גדולים כל כך למשק העובדים. בלי זה לא יהיה משק. פירות השובים עשויים לצמוח מכך למשק בכלל, ובמיוחד לתעשיות שבהן יש הכרח של החחרות עם מפעלים אחרים, אבל בעצם תמיד יש הכרח בהחחרות, אם בארץ ואם בחוץ-לארץ. יתמודדו גא העובדים, וגם ההנהלות, עם הבעיות המשקיות ועם צורכי הפיתוח.

בהנועה הקואופרטיבית ובתנועה הקיבוצית עדים אנו ללבטים קשים בבעיות העבודה השכירה. אין דרכים קלות ומהירות לפתרון הבעיות הללו. אני יודע שההנועה מצווה על קיון ערכי חברה עובדים, הנותנים את הטעם לעצם קיומה ועשייתה. העיקרון חשוב, ואני מאמין שהמהרון יימצא. אני יודע, שאם חדבר עם פועל כמפעל, הוא יטיל את האחריות על המנהל. אני מוכן גם אותו להכניס תחת הסיסטא הזאת. זה ענין אחד. אם רוצים להקים משק עובדים, בעלי מקצוע - יתמודדו כולם.

...the
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

הנאמנות לערכים והחוסן המשקי דרושים לנו בכואנו להחמודר עם הביעוה
העתיד, ולא אפרט את כולן, כי אני אעסיק אתכם בזמן רב. אני מוצא לנכון להגיד,
כי אין הדברים בהירים וקלים כל כך את רוצים לקבל על עצמנו בנין משק וכלכלה.
עלינו לדאוב כי לא יחלישו את מאסצינו. עלינו לבנות את המשק שלא יהיה זקוק
לעזרה.

הנה מרבים אנו להגות בזמן האחרון בבעיות הקשורות בטיבה של העליה מארצות
הרווחה ובדרך הבאתה אלינו. יושבים כאן אורחים נכבדים על הבמה העוסקים בארצות
הרווחה. אני יודע, לא זה היה חלוי בידיהם - היה טוב. אבל טוב שישמעו את הדברים.
אולי משהו יחדור דרכם לארצות הרווחה. משק הפועלים צריך להתאים ולהרחיב את כליו
לקליטת חלוצים מטיפוס חדש. אין אני מחכוון ומתגסגע לטיפוס החלוץ מפולין שהיה
לנו. אינני רוצה להפחית את שמואל בדורו. עלינו להרחיב את כליו של משק הפועלים
לקליטת חלוצים, כשם שהנועה העבודה כולה נתבעה להחייב בראש המקימים תנועת חלוץ
זו בנוסח המחצית השניה של המאה העשרים. עלינו לכוון נוער יהודי להחלצות רבה-פנים
לבנין הארץ במשקה, בחברתה וברוחה.

המהפכה התעשייתית השניה מתדפקה על שערינו, בל נחמיץ את האחגר ובל נאחר את המועד.
כדי שתהווה התעשייה ההסתדרותית שלנו אבן שואבה לבעלי הכשרה מדעית, חייבת היא להערך למציאת
דרכים כאלה כדי לנצלה. החרושה ההסתדרותית נקראת לקלוט אבטומציה וחידוש שיסוה, עליה
לחדור למה שקרוי בשם "תעשיות גידול". הכוונה היא לסוגי חרושה חדשים ומבטיחים, המהפכתחים
בעולם במהירות מסחררת - התעשייה האלקטרונית, למשל, או התעשייה האופטית. העשיות אלה יש
להן עוד מעלה: הן מתאימות, בדרך כלל, לארצות היכולות לגבש אוצרות אדם גם אם דלות הן
באוצרות הטבע.

... (faint, illegible text) ...

... (faint, illegible text) ...

... (faint, illegible text) ...

ואתם בודאי לא תהוכחו אתי על כך, שאנחנו איננו עשירים כל כך באוצרות טבע, איננו ענקיים כל כך בעולם היהודי באוצרות הטבע. אנו צריכים למצוא את המפתח. על משק הפועלים להיות שותף להנחת היסודות למפעלים כאלה אצלנו מבראשית, בעוד מועד בועד כל סיוכיי הצמיחה המהירה לפנינו.

ידע טכני, יכולה ארגון וניהול, תושיה חברתית, התמדה ומחקר ומעוף של הכנון מדוקדק - ידרשו לנו כדי לעמוד בכל אלה. בארצות המפותחות בעולם רואה התעשיה חובה ראשונה במעלה בהפרשה רווחים להיכנון ולמחקר. אצלנו עדיין מצפים לכך שהמדינה תעשה את המחקר, תטמן ותארגן אותו וחתך את פירווחיו במתנה למשק. הממשלה אינה נרתעת ממילוי חובתה, והיא משקיעה מיליוני רבים במחקר. אבל היא לא חוכל לעולם לעשות את כל המלאכה לבדה. הזכור גם התעשיה ההסתדרותית, שאם ברצונה להתפתח, לפרנס עובדיה בכבוד ולהתחרות במפעלים אחרים - עליה להיות מסוגלה להפריש מרווחיה למחקר ולהיכנון, אם כל מפעל בפני עצמו אוס בצורה משולבת.

ולא בהחצמה משקיה וטכנולוגיה בלבד נצא לקראת המחר. עלינו לשקוד על פיתוח דפוסי חברה חדשים כדי לעמוד בקצב הדרוש לנו וכדי להציג אתגר חבדתי שילהיב את דמיונו של הנוער בן זמננו. עלינו למצוא מסילות חדשות ללב הנוער, לדור הצעיר במדינה. אינני בטוח אם כבר מצאנו מסילות ודרכים חדשות ורעננות המקרבות את הנוער לעולם המחשבה שלנו.

משק הנושא הקבוע, הקיבוץ המושב, הקואופרטיב - הן הצורות העדיפות בעינינו מבחינת עתיד החברה. בועידת איחוד הקיבוצים והקבוצות דיברתי על הקיבוץ התעשייתי כאמצעי לעיצוב דמות חדשה לחרושה עצמית של הפועלים.

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

הכוונה לא היחה להציב חידוש כזה כתוספה למשק בעיר ובעיירה הקיימים; אלא כמנוף לאיכלוס הספר והאיזורים השוממים. אני יודע שאין זה פשוט ואין זה קל לקיים קואופרטיבים ומשק קבוצתי בעיר הגדולה על כל המודותיה. היה לי נסיון כזה פעם, ואני יודע מה היו הוצאותיו.

ידעתי, כמובן; את מעלוחיו הטובה של המשק המעורב. והפעם אין כוונתי למשק המעורב שאנו רגילים לו בהקלאוח, אלא למשק שהקלאוח ותעשייה מעורבים בו. אבל אנו עלולים לעמוד בפני הנאים אנושיים ופיזיים, שבהם לא יהיה הדבר בגדר האפשר, כי יש לנו שממה של מיליון דונס, בהם לא נוכל לפתח משק הקלאי כפי שהיינו רגילים לו עד עכשיו. בתנאים הנוכחיים הוכל אולי הבעיה לבוא על פתרון ע"י ישוב תעשייתי גרידא; שיתופי או קואופרטיבי. הוא לא יהיה חלוי בתנאי קרקע ובמציאת מים - הנאים קובעים לגבי משק הקלאי. הוא יוכל לקלוט אנשים שהחרושה היא להם מקצוע וייעוד. הוא ימלא תפקיד בפיתור האוכלוסיה, בישוב גבולות ובאיכלוס השממה.

בארצות הבריה הגדולה יש 200 מיליון נפש, מתוכם 6 מיליון יהודים, זה שדה המחיה הגדול, זו הקהילה הגדולה של העם היהודי, הקהילה השניה בגודלה אחרי ישראל. לאחר ששאבנו או כמעט שאבנו ודלינו כל מה שאפשר לדלות מארצות המצוקה היהודית; אם אנו נושאים עינינו לראות מאין יבוא עזרנו באדם; אנו מפנים עינינו לקהילת יהודי ארצות-הבריה. מתוך 200 מיליון נפש בארצות הבריה, רק 6 אחוז הם הקלאים, זאת אומרת, העם האמריקאי עובר לתעשייה ולכל הקשור במהפכה התעשייתית.

1

... ..

... ..

... ..

ז. אונ: אחוז החקלאים בארצות הברית הוא 9.

ראש-הממשלה ל. אשכול: אני חושב שהמספר שציינתי הוא נכון, אבל אני מוכן לבדוק זאת. גם אז נשארים 94% במקצועות אחרים, והיהודים בוודאי נכללים בין אלה העוסקים במקצועות אחרים ולא בחקלאות.

אם אנו מצפים לעליה של יהודי ארה"ב, עלינו לדעת יהודים אלה לא ילכו לחקלאות. עלינו להביא זאת בחשבון כאשר אנו מחנכים את פיתוח משקנו.

ואם בחידושים עסקינו, ההכרח לבנות את הכניוהינו על המצוי עשוי להכתיב לנו שינוי דרך גם בחקלאות. בוודאי שעלינו להפנות את כל כוחותינו ליצירת נושאים חברתיים עצמאיים. אם ביום מן הימים נמצא הסרים נושאים כאלה; ואפילו זמנית - נוכל ללמוד גזירה שווה מביח חרושה לפרדס. לפני שנתיים-שלוש, בישיבת מרכז של מפלגת פועלי ארץ-ישראל בה דובר על הצגה אחגרים חדשים לנוער; אמרתי כי טרם פסה השממה מישראל. עדיין חלקים גדולים מהארץ שוטטים ויש להפרותם ולהפריחם. באותה ישיבה העליתי רעיון יישוב חבל הבשור. ושוב רבו המסקנים. עך עכשיו זיתי וכל המסקנים מודים כי אפשר לנטוע שם אלפי דונם פרדס. גם זה וגם זה יכולים לקום ולהתקיים בבעלות ציבורית, וגם בבעלות פרטית כמובן. ולכשיקום במרוצה הזמן הנושא הקובע, יוכל הציבור להנחילו ברצון ובתנאים מתאימים לנושא הזה.

חברים, אין ההסתדרות צריכה חלילה להתחרות ביוזמה התנועה ההתישבותית לכל זרמיה. כרובה ההיה שהקימה לנו להפארה מפעלים חדשים גם בשנים האחרונות: אילת, יוסכתה, גרופית, עין-יהב. עין-גדי, מי-עמי, היאחזות הגלבוע, אידמיה, אלמגור - כל אלה הם דפים מפוארים

וחדשים במסכת היצירה שלנו, דפים הנחככים יום יום בידי הנועות ההתישבות שלנו.
לא להתחרות בהן אנו נקראים, אלא להשלים את מפעלן בשעה הצורך, בפנותנו אל הגליל,
אל הבשור ואל שטחים אחרים.

לשם שינוי פני המציאות המשקית שלנו מבחינה הפיחוח. ומבחינה הצורה, שלט
המשך קיומו והרחבתו של משק הפועלים - עלינו לתת דעתנו על הכשרת דור הממשיכים.
הדברים אמורים לגבי כל הדרגים. תפקידים גדולים מוטלים בענין זה על ההסתדרות.

הדברים אמורים בכל הדרגים. תפקידים גדולים מוטלים בענין זה על ההסתדרות
והמפלגות וההסתדרות היא הגדול אשר אליו נופלות כל המפלגות.

בהי הספר המקצועיים - ויש להרבות את מספרם - ותנועות הנוער יכולות לעשות
להכשרת דור ההמשך הן מבחינה מקצועית והן מבחינה רעיונית. יש תכניות משותפות
לטמטלה ולהסתדרות בחינוך המקצועי ויש לשקוד על התמדה וביצוען.

אנו גאים, ובצדק, על בהי הספר החקלאיים שהקימונו. במשך השנים חיינו על
החקלאות. שנים רבות מרכז העניינים ושורש העיינים - וטוב שזה היה כך - היחה החלקאות -
ועל רשת החינוך המקצועי הקיים. למה לא נקים שילוב של שני הדברים? נניח - בית ספר
מקצועי תעשייתי במקום כמו הכפר הירוק? ודאי רבים מבין היושבים פה ראו אותו, ומי שלא
ראה אותו אני מיעץ לגשת לשם ולראותו - זה לא רחוק מהל-אביב. וימצא שם 400-500
חניכים הלומדים חקלאות.

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

ביה הספר הזה הוציא גרעינים להתישבות: יוסבחה, עין-יהב, גרופיה - זה פרי החכמה הזאת של ביה הספר. אבל לא רק ביה הספר הזה, גם בתי הספר של החנועה הדתית, את משקי מועצות הפועלות ובתי הספר ההקלאיים של מועצה הפועלות. מדוע לא להעלות על דעתנו שבחיק הסבע ילמדו גם לא חקלאות, מי שאחר כך יהיה מהנדס אלקטרוני, שיינק קצה מהקרקע, ייהנה מגעיית הפרה, מדוע לא להקים שם בתי ספר לתעשייה עם השכלה היכונית? כאן יכול להיות מקור גם לגרעיני ההתישבות התעשייתית, כשם שכבר מוציאים בתי ספר הקלאיים גרעינים של התישבות חקלאית או קבוצתית, או מושבית. גרעינים אשר צריכים להגבש אחר-כך בחיק הנח"ל, ועד עכשיו הוציאו בתי ספר חקלאים לא מעט גרעינים אם זה מילואים או לישובים חדשים. כל מה שיכול ללכת לישובים קבוצתיים - זה בשורה ראשונה. אבל הגיע הזמן לחשוב גם על הדרך האחרת, פן נאחר את העגלה הזאת.

אבל לא רק בהכשרה בעלי מקצוע ובחינוך לצורות חיים חברתיות המדובר. עלינו לטפח ולהכשיר עיליה ציבורית, שחובל להנהיג ולנהל את משק הפועלים החדש על כל צורותיו ומקצועותיו. הקמת מפעל חדש חובעת לפחות גרעין קטן, של אנשים היודעים ניהול משק בימינו מהו. לדורך המיסודים יש להקים המשך, שיביא עימו כושר ניהול, ידיעה המקצוע ונאמנות רעיונית עמוקה לדרך החברתית של המשק הזה. כאן נקודה מגע חיונית בין מעולתה המשקית ומעולתה החינוכית של ההסתדרות. אני מתאר לעצמי ומציע שיקומו בתי אולפנא מיוחדים וקבועים, ושעם שוחההי רבות עם אהרן בקר בענין זה והוא הזכיר שם שאני מוכן לקבלו - מכון אוניברסיטאי והם אשר יכשירו לנו עשרות רבות של אנשים לתפקידי מינהל משקי פועלי.

The first part of the report deals with the general situation, and the second part with the specific details of the work done during the period. The first part is divided into two sections, the first of which deals with the general situation and the second with the specific details of the work done during the period. The second part is divided into three sections, the first of which deals with the specific details of the work done during the period, the second with the results of the work done during the period, and the third with the conclusions drawn from the work done during the period.

The first part of the report deals with the general situation, and the second part with the specific details of the work done during the period. The first part is divided into two sections, the first of which deals with the general situation and the second with the specific details of the work done during the period. The second part is divided into three sections, the first of which deals with the specific details of the work done during the period, the second with the results of the work done during the period, and the third with the conclusions drawn from the work done during the period.

עכשיו שאני קרוב יותר לענייני בטחון אני רואה את זאת בצורה מוחזית יותר, כאשר אין לנו קצינים או מפקדים לתפקידים אלה או אחרים, הם יוצאים להכשרה לשנה או שנתיים; אם אין ברירה אחרת - אין ברירה. לא נולדנו מעשיינים. גם לא נולדנו הקלאים, אבל היו שנים שהייתה לנו אפשרות ללמוד זאת. העבודה הייתה לנו בית ספר המור מאד. התחלנו מהמחשבה הערבית ומהוצאות קטנות ביותר, והגענו למשק הקלאי שהוא להפארת העולם כולו. עכשיו חייבים אנו לקבוע מהר, וכל מה שיכול לעזור כאן - צריך לעשות. יהיו מוסדות כאלה או מכונים אחרים; קולג'ים למיניהם; כל מה שאתם רוצים קבועים וזמניים. כדי ללמוד תורה המשק והנהלתו וגם לרעיונו וחזרנו.

אני רוצה לסיים ולאמר, ומשהו אני חייב לאמר גם על הממשלה, ואני מאמין כשם שהיה בעבר - ויש מי שלא שבע רצון מהעבר, אגיד יותר בכל המשימות הללו שאני עומד בפניהן, אני מאמין שהמדינה וההסדרות ישלימו זו את זו ופעולותיהם ישמלבו זו בזו, כלים סלכתיים וכלי עשייה ציבוריה - מרצון יש להם תחומי פעולה ואפשרויות הסיוחדים לכל אחד מהם. יש תחומים שבהם עליהם לפעול יחד.

בדרכנו לקראת מדינת ישראל כעס עובד וכחברה עובדים, הייכים אנו, כדבריו של ברל, לרחום את היום יום בשרות החזון ולהתחדש מחוכנו לבנין אדם.

